

modfagt saa ofte, at jeg ikke skal komme videre ind derpaa; men jeg vil kun tillade mig overfor det ærede Medlem, der er saa hængt for Betalingsystemet, at gjøre det Spørgsmaal, hvorledes da Flertallet og det ærede Medlem som Medlem af Samme har kunnet gaa ind paa at stille Forslaget under Nr. 10 til § 5, hvorefter Arbejdet skal kunne udføres ved ledede Folk mod Betaling af Kommunens Kasse. Der opstaar jo den selvsamme Vanskelighed med Hensyn til at have Summen tilstede og med Hensyn til dens Opførelse paa Overflaget som ved de Pengebeløb, der skulle bringes tilveie for at betale hver Enkelt. Denne Vanskelighed bliver altsaa ens efter Regjeringens Forslag og efter det Forslag, som det ærede Flertal selv har stillet. Jeg kunde gjerne gaa ind paa at indføre i Lovforslaget, at man lader Arbejdet udføre ved Licitation, men jeg har ikke noget Haab om, at et saadant Forslag, selv om det maatte blive vedtaget, vil blive anvendt i Praxis, undtagen i ganske enkelte Tilfælde, ligesom jeg ogsaa drager i Tvivl, at det overhovedet kan lade sig udføre i Landkommunerne. Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Østrup) har fuldstændig klart paavist, at Betalingsystemet er det billigste, og jeg kan aldeles tiltræde, hvad han i saa Henseende har anført. Ogsaa for mig staar dette aldeles klart, og navnlig tror jeg, det vil blive endnu klarere, naar man ser hen til den uhyre store Arbejdskolonne, som nu føres ud i Marken til Snefastning, og man lægger Mærke til, hvorledes disse Personer gaa om og drive og ingen Ting bestille. Det er jo bekjendt, at med Hensyn til Snefastningsarbejdet gaar Alt efter en vis Glændrian, og at der vrides med Arbejdskraft paa en aldeles utilladelig Maade, og regner man Verdien af den Arbejdskraft, som saaledes gaar tabt, saa er jeg fuldstændig overbevist om Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem udtalte, nemlig at Regjeringens System med Betaling vil blive langt billigere. Til yderligere Bestyrkelse af, hvor slet den nuværende Ordning er, tror jeg, at jeg allerede i gaar udtalte, at der i mange Kommuner ikke er Nogen, der veed nogenstomhelst Rede paa Sagen, eller som fører noget Regnskab, og jeg skal overfor det ærede 1ste Medlem for

9de Kreds (Rasmusen) bemærke, at jeg paa ingen Maade har søgt at forsvare de Kommuner, som handle ulovligt; tværtimod har jeg ved disse Bemærkninger netop villet udhøve, at der ikke eet, men mange Steder findes en saadan Tilstand, at man maa søge at raade Bod derpaa ved at indføre en Forandring i de derom gjældende Lovbestemmelser. — Jeg skal ikke gaa dybere ind paa de Mobbemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde overfor mine Udtalelser i gaar. Jeg skal dog forudstikke den Bemærkning, at det ingenlunde var min Mening, naar jeg henviste til den ærede Ordførers Udtalelser ved første Behandling, dermed at ville antyde, at han har forandret sin Stilling, men jeg har kun villet benytte hans klare og bestemte Udtalelse ved første Behandling som Støtte for mit Forslag, navnlig paa en Tid, hvor jeg ikke kunde haabe, at det Standpunkt, jeg indtager, vilde finde den Støtte, det har faaet. Den ærede Ordfører gjorde den Bemærkning, at det Exempel, jeg fremdrog, hvorefter en Eiendomsbesidder vilde kunne blive udkommanderet med et meget større Antal Folk, end han har, ikke var slaaende, og han henviste i saa Henseende til § 11 og antydede derved, at jeg maatte ikke havde læst denne Paragraf; men jeg maa have udtalt mig meget uklart, hvis den ærede Ordfører har faaet det ud af mit Foredrag, at jeg har søgt at bekæmpe Lovforslaget, thi det, som jeg har søgt at bekæmpe, var ikke Regjeringens, men Flertallets Forslag. Det ærede Flertal har under Nr. 18 til § 11 stillet et Forslag, hvorved det Værn, som nu findes i Udfastets § 11, borttages, idet man foreslaar, at Ordene: „en Trediedel og aldrig over“ skulle udgaa, og i Stedet for sættes „indtil“. Ganske vist bliver der staaende tilbage „i Reglen“; men hvad vil „i Reglen“ sige med Hensyn til Snefastningsarbejde? „Reglen“, det er de mange Dage, hvort der kastes lidt Sne; men, naar der saa kommer store Snemasser, saa er man strax udenfor Reglen, og saa kommer det Spørgsmaal frem, hvorom Kampen nu dreier sig. I 2den Linie vilde vel, selv om Flertallets Forslag vedtages, endvidere de Ord blive staaende: „det Mandskab, hvorover der kan raades“; men